

Şeytan

– İbrahim COŞAR · 05 Mart 2020

ŞEYTAN

Cahil kalplere nifak tohumu eken şeytan;
Kendi şeytanlarıyla coştukça coşuyorsun.
Duygusalı oynayıp gözyaşı dökken şeytan;
Gizli hayal peşinde koştukça koşuyorsun.

Satılmış yüreklere neşeyle gelen şeytan;
İnsanlığın başına bela edilen şeytan;
Mazlum inlemesine sinsice gülen şeytan;
Bilmelisin haddini aştıkça aşuyorsun.

Doğruları yanlışa iten kaydıraksın sen!
Cehenneme layıksın Hakk'ına ıraksın sen!
Ustayım diyorsun ya hala bir çıraksın sen!
Sanma ki hatalarla piştikçe pişiyorsun.

Adem ile Havayı cennetten kovduran sen!
Zalimden yana olup, mazlumu dövdüren sen!
Kalbi kandırmak için yalanı sevdiren sen!
İçin dışın bir değil şiştikçe şişiyorsun.

Millet ağacındasın, bindiğin dalı kesme;
Bir gün nefes kesilir, fırtına olup esme;
Seni uyaranları düşman belleyip küsme;
Gördüm ki doğru yoldan şaştıkça şaşıyorsun.

Güçlülerden yanadır yazdırdığın mevzuat;
Coşari der; şeytana uyandadır kabahat.;
"Söz konusu vatansa gerisi teferruat!"
Kendi kuyuna kendin düştükçe düşüyorsun.

İbrahim COŞAR